

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a 2008. év december hó 10. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

V É G Z É S T:

A csoportosan elkövetett rablás büntette és más bűncselekmények miatt az I. r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Balassagyarmati Városi Bíróság 2007. év május hó 21. napján kihirdetett 7.Fk.179/2005/26. számú ügyben a II. r. vádlott és védője, valamint a III. r. vádlott és védője által a Nógrád Megyei Bíróság 2008. év május hó 7. napján kihirdetett **4.Fkf.175/2007/31.** számú ítélete ellen benyújtott fellebbezéseket **e l u t a s í t j a.**

Megállapítja, hogy a Nógrád Megyei Bíróság 4.Fkf.175/2007/31. számú ítélete a II. r. és a III. r. vádlottak tekintetében 2008. év december hó 10. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A harmadfokú eljárás során felmerült 6.600,- (hatezer-hatszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a II. r. és a III. r. vádlott által a másodfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásba eltöltött időt is.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Balassagyarmati Városi Bíróság a 2007. év május hó 21. napján kelt 7.Fk.179/2005/26. számú ítéletével az I. r. vádlottat társtettesként, csoportosan elkövetett rablás büntette és társtettesként elkövetett magánlaksértés büntette miatt halmazati büntetésül 2 évi 5 évre felfüggesztett fk. börtönbüntetésre,

A II. r. vádlottat társtettesként, csoportosan elkövetett rablás büntette, társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntettének kísérlete és társtettesként elkövetett magánlaksértés büntette miatt, halmazati büntetésül, mint különös visszaesőt 6 évi fegyházbüntetésre és 6 évi közügyektől eltiltásra,

A III. r. vádlottat társtettesként, csoportosan elkövetett rablás büntette, társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntettének kísérlete és társtettesként elkövetett magánlaksértés büntette miatt, halmazati büntetésül 5 év 6 hónapi fegyházbüntetésre és 6 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

Megállapította, hogy az I. r. vádlott a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje alatt pártfogó felügyelet alatt állt.

A bíróság a III. r. vádlott vonatkozásában elrendelte az Fk.1616/2001/23. számú jogerős ítélettel kiszabott 2 év fk. börtönbüntetés végrehajtását.

Kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. r. vádlott és védője a csoportosan elkövetett rablás büntette tekintetében a bűnösség téves megállapítása miatt felmentésért, egyebekben enyhítésért,

A II. r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása és a cselekmények téves minősítése miatt elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért,

A III. r. vádlott és védője a csoportosan elkövetett rablás büntette esetében téves minősítés miatt, másodlagosan pedig a büntetés enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Nógrád Megyei Bíróság a 2008. év május hó 4. napján kelt 4.FkB.175/2007/31. számú ítéletével a Balassagyarmati Városi Bíróság 7.Fk.179/2005/23. számú ítéletét mindhárom vádlottra az alábbiak szerint változtatta meg:

Az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottak tekintetében a társtettesként elkövetett magánlaksértés büntette miatti részében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette.

Az I. r. vádlottnál a halmazati büntetésre utalást mellőzte, míg a III. r. vádlott esetében a Balassagyarmati Városi Bíróság ítéletével kiszabott börtönbüntetés végrehajtásáról rendelkezett. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindhárom vádlottra helybenhagyta.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása mellett kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú bíróság a jogi indokolás keretében kifejtette, hogy a magánlaksértés bűncselekménye megállapításának törvényi feltétele a Btk. 183. §-ának (1) bekezdése szerinti magánindítvány előterjesztése.

A Be. 173. § (1) bekezdése értelmében a magánindítvány előterjesztésére jogosultnak minden olyan nyilatkozatát, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánja magánindítványnak kell tekinteni. Az adott ügyben azonban a sértettől semmi olyan nyilatkozat nem állt rendelkezésre, amelynek értelmezése szerint a sértett az elkövetők felelősségre vonását kívánta volna. Ennél fogva a magánlaksértés bűncselekménye megállapításához szükséges eljárás jogi előfeltétel, a Btk. 183. § (1) bekezdése szerinti magánindítvány jelen esetben hiányzott. A magánindítvány hiánya az eljárás lefolytatásának akadályát képezi, ezért joghatályos magánindítvány nélkül a vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapítására és velük szemben büntetés kiszabására a magánlaksértés bűncselekménye miatt tévesen került sor.

A kifejtettekre figyelemmel a megyei bíróság a Be. 373. § (1) bekezdés l/b. pontja szerint mindhárom vádlott esetében a magánlaksértés büntette tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az eljárást megszüntette.

A Nógrád Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság ítéletét az I. r. vádlott és védője tudomásul vette, így az 2008. év május hó 7. napján jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

A II. r. vádlott és védője, valamint a III. r. vádlott és védője a csoportosan elkövetett rablási cselekmény téves minősítése miatt és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2008. év június hó 19. napján kelt BF.439/2008/1. számú átiratában kifejtett álláspontja szerint a bejelentett fellebbezések törvényben kizártak. A Be. 386. § (1) bekezdése alapján másodfellebbezésben a büntetőjogi főkérdések közül is csak a bűnösség megállapítását vagy meg nem állapítását lehet sérelmezni akkor, ha ebben első-, illetve másodfokon eltérő tartalmú döntés született. A tényállás téves megállapítása, téves minősítés és enyhítés végett bejelentett másodfellebbezés ezért nem tekinthető joghatályosnak. A bűnösség kérdésében a Nógrád Megyei Bíróság a társtettesként elkövetett magánlaksértés büntette körében hozott eltérő rendelkezést, amikor az elsőfokú bíróság a bűnösség megállapítása helyett az eljárást megszüntette. Mivel azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a vádlottak javára változtatta meg, ez ellen a rendelkezés ellen a vádlottak és védőik a Be. 367/A. § (1) bekezdése értelmében nem élhetnek fellebbezéssel. A fentiekre tekintettel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Be. 392. § (1) bekezdése alapján a fellebbezést utasítsa el.

A II. r. és a III. r. vádlottak és védőik a nyilvános ülésen az írásban benyújtott fellebbezésüket változatlan tartalommal fenntartották.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásbeli átiratában foglaltakkal egyezően indítványozta a vádlotti és védelmi fellebbezések elutasítását.

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a nyilvános ülésen mindenk előtt azt vizsgálta, hogy a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának 1/2007. Bkv. véleményének a I/2. pontjában írtak alapján a harmadfokú eljárás törvényes feltételei fennállnak-e.

A Be. 386. §-ának (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy másodfellebbezésnek akkor van helye, ha a másodfokú bíróság az első fokon

- felmentett vádlott bűnösségét megállapítja vagy a kényszergyógykezelését elrendeli;
- megszüntetett eljárás esetén a vádlott bűnösségét megállapítja;
- az elítélt vádlottat felmenti vagy vele szemben **az eljárást megszünteti és a másodfokú bíróság döntése a büntetőjog szabályait sérti.**

Nincs helye tehát másodfellebbezésnek, ha a másodfokú bíróság az első fokon

- felmentett vádlott esetében az eljárást megszünteti; és akkor sem ha a
- megszüntetett eljárás esetében a vádlottat felmenti; ezekben az esetekben ugyanis nem állapította meg a bűnösséget.

A Be. 386. § (1) bekezdése értelmében harmadfokú eljárásnak akkor van tehát helye, ha a másodfokú bíróság az ügydöntő határozatával **eltérő** rendelkezést hozott, **és ezáltal az anyagi jog szabályait sérti.**

Az anyagi jogsértés vizsgálata azonban nem a másodfellebbezés joghatályosságának a kérdése, mert elsősorban azt kell vizsgálni, hogy a harmadfokú eljárás törvényi feltételei alapján lehetőség nyílt-e a másodfellebbezésre, és csak az érdemi elbírálás során kerülhet sor az anyagi jogszabálysértés vizsgálatára.

Az adott ügyben az elsőfokú bíróság a II. r. és a III. r. vádlottak bűnösségét társtettesként elkövetett magánlaksértés büntetében is megállapította.

A Nógrád Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a II. r. és a III. r. vádlottak tekintetében a társtettesként elkövetett magánlaksértés büntette miatti részében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte a Be. 373. § (1) bekezdésének 1/b. pontja alapján és e körben az eljárást megszüntette.

E rendelkezésre azért került sor, mert a Btk. 176. §-ában meghatározott magánlaksértés büntette miatti eljárás megindításának a Btk. 183. § (1) bekezdésében írt magánindítvány előterjesztése a feltétele. A Be. 373. § (1) bekezdés 1/b. pontja pedig kötelező, abszolút eljárási szabálysértésként írja elő, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - illetve részét - hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti, ha az eljárás lefolytatásához szükséges magánindítvány hiányzik.

A másodfokú bíróság tehát a Btk. 22. § h./ pontja alapján egy büntethetőséget kizáró ok fennforgását állapította meg, ami kizárja e bűncselekményre nézve a büntetőeljárás lefolytatását.

A Be. 386. § (1) bekezdése egyértelműen határozza meg, hogy mely esetekben van helye harmadfokú eljárásnak.

A törvény azonban nem teszi lehetővé e rendelkezés kiterjesztését.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2007. Bkv. véleményének II/2/c. pontjában határozottan állást foglalt abban, hogy nincs helye harmadfokú eljárásnak, ha a másodfokú bíróság ügydöntő határozata nem tartalmaz - a Be. 386. § (1) bekezdésében meghatározott - eltérő rendelkezést.

Az eljárás megszüntetése pedig nem eltérő rendelkezés, mert nem a felmentett vádlott esetében került sor az eljárás megszüntetésére.

A harmadfokú eljárásnak erre egyébként is csak akkor lenne helye, ha a **másodfokú bíróság ügydöntő határozatának rendelkezése a büntető anyagi jog szabályait sértené.**

A másodfokú bíróság pedig a törvényes rendelkezések szerint járt el, amikor a magánindítvány hiánya miatt a magánlaksértés büntette miatt indult eljárást megszüntette, más törvényes rendelkezést nem is hozhatott.

A fellebbezések joghatályosságát vizsgálva azt is főszabályként írja elő a törvény, hogy a másodfokú bíróság ügydöntő határozata elleni másodfellebbezés akkor hatályos, ha a jogosult a számára biztosított irányban nyújtotta be a fellebbezést. Az adott ügyben az eljárás megszüntetése a vádlottak javára szolgáló rendelkezés.

Ez ellen a rendelkezés ellen a vádlottak ugyan fellebbezést jelenthetnek be, de a harmadfokú eljárásnak abban az esetben nincs helye, ha a másodfokú bíróság a vádlottakra nézve terhükre eltérő rendelkezést nem tartalmaz.

A jelen ügyben három olyan feltétel hiányzik, ami a harmadfokú eljárást a törvény szerint lehetővé tenné:

1. a másodfokú bíróság határozata a Be. 386. § (1) bekezdésében meghatározott eltérő rendelkezést nem tartalmaz
2. a rendelkezés nem sérti az anyagi jog szabályait és
3. a fellebbezések nem a jogosultak számára biztosított irányban bejelentett fellebbezések.

A Fővárosi Ítéltábla ezért a vádlotti és védői fellebbezéseket a Be. 396. § (1) bekezdése alapján elutasította.

A Be. 588. § (3) bekezdés d./ pontja értelmében megállapította, hogy a másodfokú bíróság ítélete azon a napon emelkedik jogerőre, amikor a harmadfokú bíróság a fellebbezést elutasította.

A bűnügyi költség viseléséről a harmadfokú bíróság a Be. 381. §-a alapján határozott.

A harmadfokú bíróság a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése értelmében rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött időbeszámításáról.

A jogorvoslat kizárásáról a Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Be. 400. § (1) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2008. év december hó 10. napján

é dr.Lányi Éva sk.	Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.	Dr. Hrabovszki Zoltán sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Nógrád Megyei Bíróság 4.Fkf.175/2007/31. számú ítélete a II. r. és a III. r. vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla 3.Bhar.180/2008/12. számú végzésében írt változtatással a mai napon jogerős.

Budapest, 2008. év december hó 10. napján

é dr. Lányi Éva s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő